

Τό σάλπισμα
τῆς λύσσης

ISBN 960-8432-33-2

Λογιστεχνικά Φύλλα

Περιοδικό ΠΛΑΝΟΔΙΟΝ, όπ. 39, Δεκεμβρίου 2005

Γρηγορίου 25, 111 41 ΑΘΗΝΑ, τηλ. 210-2284400,

e-mail: planodion@otenet.gr

Copyright © 2005

Συγγραφέας Κωνσταντίνος

Αθανάσιος 106, 104 46 ΑΘΗΝΑ

TO ΣΑΛΗΕΜΑ ΤΗΣ ΑΓΓΕΛΑΣ

ΣΩΤΗΡΗΣ ΚΑΝΕΛΛΗΣ

Τό σάλπισμα τῆς λύσσας

ΠΑΛΛΟΔΙΟΝ

ΑΘΗΝΑ • 2005

Οι καταστάσεις δέν στηρίζονται σέ πράξεις,
ἀλλά στή συγκράτηση τῆς ἀτμόσφαιρας τῶν πράξεων.

ΠΑΡΑΠΕΤΑΜΕΝΗ πατσαβούρα σῶμα ἐσύ κυρέλι με-
τάλλιο

Τι ἔμορφη πού εἶναι ἡ ἀνάπαυση πάνω σέ σωρούς ἀ-
ντικειμένων

Φτάνει νά εἶναι ἄβολα γιά νά μᾶς ὑπενθυμίζει γιατί
ζοῦμε.

Κάτω ἀπ' τό κυρέλι τό γεμάτο τρύπες

Πίσω στούς ἔμους πρῶτα κάτι κοψίματα

Μετά λίγο μαῦρο αἷμα καί κάτι πούπουλα.

Παραμορφώνεται τό πρόσωπο, ἀλητεύει τό λαρύγγι

Καί εἶναι ὠραία νά σοῦ φυτρώνουνε φτερά στήν πλάτη.

Καί τώρα ξανά, ἕνας κύκνος πού εἶναι σά λύκος προ-
χωρᾷ

Δέ λυπᾶται τίποτε

Καί ἔτσι ἀκοῦμε ἕνα ὠραῖο ὄνειρο.

Γιατί ἔως ὁ κόσμος ἔγινε ἕνας πυρήνας

Καί στόν πυρήνα μέσα ἔχει κρίνα

Δέν ἔβρουν πῶς ὑπάρχουν γαμῶτο.

Κι ἔμεις

Ὁ πυρήνας τοῦ ἔλατου

Ἡ κυρφή τῆς νοημοσύνης.

ΕΙΝΑΙ ἄγγελοι
Τὶ σημαίνουν
Εἶναι ἄγγελοι
Τὶ σημαίνουν
Χαμόγελα ἄγγης
Σταλίζουν τὴν αἶμα τους
Εἶναι ἄγγελοι
Τὶ σημαίνει

ΠΥΡΩΜΕΝΑ κάρβουνα
Τά κόκκινά μας μάτια
Μιά μαύρη ένδοξη
Στό στομάχι μας
Αίματος όρμη
Πόσις στό πρόσωπό μας
Τό στόμα τής λύσσας
Είσις τής αρχαιότητας
Κάρβουνο άτυφεγγίσι
Στή λύσσα τής ματιάς μας
Γιατί
Πιστεύω στίς καλές νεράιδες
Πιστεύω στί άθλια κοριτσάκια
Πιστεύω στί θεία Οόμματα
Πιστεύω και σό
Καθώς είσαι μετέωρη
Στά κόκκινα κάρβουνα
Τού θείου Οόμματος.

ΚΑΙ ΘΑ 'σαι σύ πιό ζωντανή
Καί θά αντιφεγγίζεις
Στίς θάλασσας τίς ἐρήμους
Καί θά εἶναι οἱ θάλασσες ἥλιοι
Καί σύ δελφίνα πού
Σαλπίζεις στόν ἀφρό
Καί τά βράχια κυλᾶνε μέσα ἀπό τίς σάλπιγγες
Καθώς σπάζουν οἱ σειρήνες.

Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ μυρίζει στά σαμπουάν
Στ' αλήθεια ποιός μās ρώτησε.
Τώρα μυρίζουν
Σύμφωνα με τή γραμμή παραγωγής.
Ναί, όπου λούζεται στους ναζί
Όπου τήν έχω δει δύο φορές!
Τό νέο άρωμα πού φοράει ό φασισμός
Είναι καθολικό
Τέρμα δεξιά
Στά ράφια του
Super market.

ΒΛΕΠΩ κάθε μέρα
Ἐνα ὄνειρο μὲ τρεῖς
Ἰπτάμενους δίσκους
Πού λυσσασμένη ἀνεμώνη
Στόν παφλασμό τῶν κυμάτων σάλπιζε
Τόσο μικρή τόσο εὐθραυστή
Ἐπικό ἀτσάλι στά κύματα
Τρίποδες παρατηροῦν ἐκστατικά
Στά σύνορα τοῦ δάσους τρέλαι.
Οἱ περιστρεφόμενοι κίονες
Στηρίζουν τήν πάνω
Καί τήν κάτω ἐπιπέδωτα
Κάθε δίσκου
Καί κάτω στή γῆ
Δίπλα στοῖς τρίποδες
Ἐνας ἰδίος ἀνθίζει πλάι στήν ἀνεμώνη.

ΜΕ ΤΟ χαμογελάκι
Σά χαμομηλάκι
24 ὥρες τό 24ωρο
Νιώθω ἕναν ἀνάλαφρο
Θεῖο ἐνθουσιασμό
Τό θεϊκό ἰδανικό
Εἶναι πιά δυνατή σκέψη
Ἐπί τό ἰδανικό
Τό χαμόγελο
Τῆς πληρότητας
Ἡ κορυφή τῆς ἐπιφοίτησης
Τό θεῖο χαμόγελό σου
Λικνίζει τόν ὕπνο μου.
Ἡ αὐτοῦ θεία ἔνταση
Μόνιμο τό χαμογελάκι μου
24 ὥρες τό 24ωρο
Ἡ πληρότητα τοῦ ἔγλου
Τό χαρμουργητό
Τῆς κορυφογραμμῆς
Τοῦ βουνοῦ.

Η ΕΘΕΛΟΥΣΙΑ τῆς Παντείου αἰώνια
Στρώνει τό προσιές στό σκητικό
Κάνει ὅλο τόν κόσμο ἓνα κλειστό θαμάτιο
Φτάνει ἀπλά νά τήν ἀναφέρεις
Τούς αἰώνιους κήπους τῆς ἀντίστασης
Τήν αἰώνια ἐθελουσία ἐστίαση τῶν κήπων.
Ἡ ἐθελουσία ἔχτισε τήν ἐνότητα
Ἡ ἀναφορά λειτουργεῖ τό στοιχειώδες
Ὅλο τό θέμα ἦταν νά γίνει ἀπλά ἡ ἀρχή.

ΣΤΟ δρόμο του χάους
'Αντιφεγγίζουν οι σειρήνες
Βλέμματα κόκκινα
'Εξ αὐτῶν σαλπίζεται ἡ πίστις
Καί νῦν.

'Από μακριά
Τό κόκκινο λουλούδι
Τοῦ ἡμφυλίου πολέμου
Σταίζει τὰ ὀκτάγωνα ἀγάλματα
Μ' ἀντιφεγγίσματα στήν ἀντίπερα ὄχθη
'Η λύσσα εἶναι λύσσα γιά τή λύσσα
Ποῦ σοῦ γαργαλάει τό μυαλό
Καθάλα σέ ὀκτάγωνες θέσεις.

'Αστροβολητά τοῦ πετροβολήματος
Ποῖς τάχα πέταγε τίς πέτρες
Ποῦ μακριά ἀπό μᾶς;
'Η λύσσα εἶναι καί λύσσα γιά πίστη καί δύναμη
'Αρνήση γιά τήν ἀρνήση
Εἶναι ἡ τιμή
Ποῦ σοῦ
Τσιπιάζει.
'Αρνήσου τίς ἐπιτάξεις
Τοῦ κόσμου τους
Μήν κατεβάσεις τό φίδι σου,
Ψυχολογική ἀνταρσία!

Ψιθυρίζεις μυστήριο
Στὴ σπῖθα τῆς λύσσας τῆς σιγαλιᾶς
Ἄντιλαλος κρυφοῦ μονοπατιοῦ
Στὶς περιγραφές τῆς αἰχμῆς
Τοῦ δρόμου τῆς πτώσης μὲ συνείδηση
Τῆς αἰχμῆς τοῦ δρόμου
Ἐπικῆς ἀποτυχίας-ἐπιτυχίας.

Ὅσο σέ γνωρίζω σπῖθες πίστης
Φυσᾶν σέ φθινοπώρου ἀργισμένο δρόμο
Σέ φθινοπώρου φύχου ἀξτημέρωτο
Πορτοκαλί φάραι ἀντιφεγγίζουσι πίσου ἀπὸ τὰ βουλά
Τὸ πυραμένο κάρβουνο τῆς ψυχῆς μας
Κοκκινωπὴ ἀστροφεγγιὰ μᾶς στὰ μάτια μας.

Με μιά λαβή στό χέρι
'Ατσάλινη ἢ πίστη τό σπαθί μας
Καί ἓνα τσεκούρι στήν πράξη ἢ θέληση
'Η λύσσα τοῦ χαμομηλιοῦ,
'Η ὄργη τῆς γλόης πού ξεφυτρώνει
Εἶναι τριαντάφυλλο ἢ πράξη
Καί τό δέρμα μας ἀγκάθια.

'Η ἐπίπεδη ἐπιφάνεια, ἡ τελική εὐφυΐα
Στό τέλος ἡ γραμμή εἶναι πάντα εὐθεία
Αἰώμα ἀπογείωση στήν ἐπίπεδη κορυφογραμμή τοῦ χα-
μομηλιοῦ.
'Ανθος ψηλό τό φτάσιμο στήν κορυφή
Καί ἀπικκία καί στρατοπέδευση καί ἐκπαίδευση.

Ὁ ἥλιος διεισδύει τὰ πάντα μέσα στοὺς Σύμπαν. Ἕναι ἕ-
πος ἕνας μάστορας πού διεισδύει μιά ὀρχήστρα. Ὅταν
παίρνει μιά ἀπόφαση, θύει ἀπλῶς ἕνα σῆμα καί ἔλα τὰ
πνεύματα πού ἔχει σταθερὰ ἐπὶ τῆς Γῆς καί ἐπὶ τῶν ἄλλων
πλανῆτες δραστηριοποιῶνται γιὰ τὴν ἐκπαίδευσιν ἐπὶ ἐπιπέ-
δον τοῦ. Κάθε εἶδος πού συμβαίνει πάνω ἐπὶ τῆς Γῆς καταδι-
νέται, διακρίνεται ἀπὸ τὸν ἥλιο. Οἱ ἡλιακοὶ κηφίλοι καί οἱ
ἡλιακοὶ ἐκρήξεις ἔναι εἶδη αἰσίου ἄλλο παρὰ σωματῶν. Ἰ-
στορίες, πού θύει σὲ μιά ἀλλοδαπή ἰστορία ἀπὸ Νουμ-
σίνος ἐπιφορησθέντες τὴν ἐκπαίδευσιν ἐπὶ ἐπιπέδον τοῦ.

ΟΜΗΛΑΜ ΜΙΚΗΑΕΛ ΑΡΓΑΝΘΙΝΟΥ, ἄσκησις τῆς Δευτέρας
Ἀδελφότητος. Γεννήθηκε ἐπὶ Βουλγαρία τὴν 1901.

Ζεστές πὺρ ζεστές καρδιές, ἡ σημαντικότης.
Καληνύχτα χιονάνθρωποι καλημέρα παιδιὰ.
Ἡ σημαντικότης πού πρέπει νὰ ἔχει
Κάθε κομμάτι τοῦ σώματος
Γιὰ τὴν ἀνθρώπινη συνειδησιακὴ κατάρτιση
Φαίνεται ἀπὸ τὴν ἀντίληψη τοῦ πόνου.
Καί ἡ σημαντικότης τῆς πάσης
Φαίνεται καὶ αὐτὴ ἀπ' τὸ ἴδιον πράγμα.
Ὁ ἥλιος στρατεύει τὴν πύξη,
Γιὰ ἀκτίδες καί πυρῆνες ποικητῶν.
Εἰκόνες ἱερές πού δεμοῦν ἕνα ἀκόμα, δεματῆνο σῆμα
Στὸ φῶς προχωρώντας σ' ἕνα πῦμα πού λέγεται γιὰ
μένα.

ΦΡΕΣΚΟΣ σάν πράσινος καλικάντζαρος
Σάν ξεφλουδισμένος μανδραγόρας
Ξεπεταγμένος από ένα στρογγυλό μπιζέλι
Φτύνει κλείνει τό μάτι του καί χοροπηδάει
Αυτός πού θά υποσχεθεῖ τό μέλλον
Κάθε μέρα διδασκαλία
Τέσσερις μετά τά μεσάνυχτα.

ΟΙ ΚΟΚΚΙΝΕΣ παπαρούνες
Κάτω από τά ψηλά κυπαρίσσια
Κοιμούνται στή διαδήλωση
Κοιμούνται διαδηλώνοντας
'Ο λόφος δονεΐται
'Από τά θύματα
'Ο λόφος δονεΐται
'Από τά θύματά σου
'Ο ήλιος καί ή αδελφή παπαρούνα
Κρατάνε τό πικρό
Πού γράφει
Τό σάλπισμα τής λύπης
Δυό Ίνδιάνοι
'Από τά Ήξάρχεια
Μέ τό λαρύ στο κεφάλι
Μαζεύουν στο λόφο τσιμεντιάς
Γιά νά φτιάξουν τσιμεντιάματα
'Η αδελφή παπαρούνα
Μοφάζει τσιμεντιάματα
Στή διαδήλωση.

ΣΙΓΑ σιγά
Νά βγάλουμε φτερά
Σπάζοντάς τα
Μέσα στή γαλήνη
Νά μετατρέψουμε τό μπάχαλο
Σέ ενεργητικό διαλογισμό
Σπάζοντάς τα
Μέσα στή γαλήνη
Μιά άμελοκτη και τρυφερή
Αιμορραγία
Όφείλει νά είναι ή μόνημη
Κατάσταση τής συνείδησης
Σπάζοντάς τα μέσα στή γαλήνη.

ΤΑ ΘΕΙΑ ΕΛΕΜΜΑΤΑ
Είναι τὰ ἡλιοβασιλέματα
Τῆς συνείδησός
Σύννεφα ρίχνει
Τό κίνημα τῶν δύο ταχυτήτων
Ἡ ρομποτική κατασκευή σου
Στρατεύει τὴν πίστη σου
Ὅταν χαιρετᾷς τὴν λάμψη
Ὅλος ὁ ἥλιος νὰ μπεῖ
Μέσ' στὸ κεφάλι σου.

Τρώμε άχινούς
Τρώμε ισπανούς
Τρώμε κρεμούλες
Καί καραμέλες loli-pop.
Γῆ αντίφασης
Γῆ φασισμού
Τρώμε καραμέλες loli-pop
Ἐνάντια στήν ὑποκουλτούρα
Τοῦ ψυχαναγκασμοῦ.
Κέντρο τῆς αντίφασης
Ἰσπανικό αὐγοτάραχο
Φάτε καραμελίτσες
Ἐγώ κι ὁ ταῦρος
Κοιτάμε ἂν εἶσαι μαῦρος.

Τοῦ Ἄλκῳ (*Ἄστρο τοῦ Βορᾶ)

Παραλοῖσμένοι κουρσάροι ψυχῶν
Μέσα

Παραμιλητό τῶν ἄστρον

Τριακοσίων ἀστέρων

Μῦθια

Ἡ θάρκα τοῦ βορειοδυτικοῦ ἄστρου

Τριακόσιες λεῦγες ἀριστερά

Τριακόσιες λάμπες νεκρές

Ὁ ἄλκῳ

Πλέοντας στὸν ἀέρα

Παντιέρα καλαμάρι

Καί κύρτος παλιτικός

Πλέοντας

Στὴν ὑγρὴ ἐνέργεια.

Περὶ τοῦ πῶς ἀκούγονται οἱ φθόγγοι

Τελειώνει τὸ ὄξυγόνον χαμομηλάκι ζαλίζομαι δὲν ἔχω
τὸν δευτὸν τοῦ σώματός μου. Τὴν βλέπεις στή γωνία
πὺ ἐρχεται. Σιγά σιγά, τῆς λείπει ἓνα πόδι ἄλλωστε.
Σχήμα τελείως τούτη ἡ κατσαρίδα. Εὐτυχῶς ἀνοιξαμε
τὸ παράθυρο καὶ μπῆκε ὄξυγόνον. Ὁ ἥλιος ἀνατέλλει ξα-
νά καὶ ἡ ἐλπίδα προσευχῆ γιὰ τοὺς ἀρρώστους. Τό νά
σοῦ πῶσι ἡ στάχτη μέσα στά μακαρόνια εἶναι φῶς, εἰ-
ρήνη καὶ μαίρη ἀσπιρίνη.

ΖΕΙ ἡ φιλία
Τῆς προσέγγισης
Τῆς θετικῆς σχέψης
Τῆς εὐχῆς
Τοῦ φωτός τοῦ τότε
Τό φῶς τοῦ τώρα
Καί τήν φάχνουμε
Νά δοῦμα ἄν σημασινοῦμα
Κι ἄς μὴν μοῦ μιλάς πιά.

Μαύρη άνωδία

Φτερουγίσματα πυκνά
Έβλεψεν τής άνωσης
Ντούρα πυκνή άνωδία
Λυσσασμένο θρόισμα
Άναρρίγιστη φτερωτή
Σπόνδυλοι ανεβαίνουν
Ή δύναμη στή στήλη
Άκτίνες και χρώματα
Φωτεινής αύρας
Μιά εικόνα για τό αύριο
Ή ούράνια άγάπη
Είναι όλων άναμεταξύ τους
Τά σύνορα του ουρανού
Είναι ή άτέλειωτη
Ή έκθαμβή αίσθησις,
Άγγελουδάκια που
Άγαπιούνται όλα μαζί.
Παραδεισένια κόλαση
Ή άγνή ένωση
Των ανθρώπων
Πλησιάζει
Την άγγελική ζωή.
Τά έπτά χρώματα
Συγχωνεύονται σε άγάπη
Και αισθάνεσαι πλήρης
Σέ επαναστατικό
Ζευγάρι άγαμίας.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ἀξέχαστες
Ἐκ τῆν προηγουμένη ζωῆ
Αὐτό τό τόσο λίγο
Πού εἶναι περίεργο
Ἡ περπατησιά τοῦ μυαλοῦ
Τόνοι τσουκνίδων
Ποῦς ἀραγε λέει
Τί εἶναι χρέσιμο καί τί ἔχει
Ἐπίλοιπη ἀγνότητος
Καί διαλογίας μυαλοῦ
Ἐπίλοιπη τῆς ἀγάπης
Περιπέτεια τοῦ νοῦ
Στόν κῆπο τῆς ἀγνότητος
Μέσα στή μυστικότητα
Ἐτοιμάζουσι καταστάσεις
Λάλημα στή σιγαλιά
Πουλί τῆς ἀγάπης
Κάλεσμα μυστικό
Κρυμμένη πίστη
Πίσω ἀπό τό δέντρο
Τῆς σπονδυλικῆς στήλης
Ντοῦρα ἀνθίζουν οἱ καρποί
Οὐράνιοι
Σκαρφαλώνουν τοῖς σπονδύλοις
Μεστύνει ἡ πίστη.

Ἡ ἀνάφλεξη ἤχει
Τό πείσμα τῆς σιγαλιᾶς
Μουδιασμένη ἀνατριχῶσα
Μέσ στό μυαλό
Σάφηνι γίνεται
Ἄστραπή ἀνατριχῶσας
Κεραινή πίστης
Ντροπή ἀμφιβολίας
Σπᾶς ραπανάκια
Πιστεύω σέ σένα
Σέ ἔχω θεό
Ἔσένα.

Ἡ φωνὴ τῶν λαγκαδιῶν
Κι ἀνθρώπων ποὺ θροῖζουν
Γενιές φυλῶν μέσα
Στοῖς βολβοῖς
Καί χωριὰ Θαυτάρια
Ἡ ἀνατολή εἶναι ἀπ' τὰ
Ἐγκατα τῆς γῆς
Κι ἔτσι ξεφυτρῶναι εἶναι
Ἡ Θάλασσα τῆς αἰωνοπαλῆς ζωῆς
Οἱ ψυχὲς τῶν ἀρχαίων ἐπιόκτου
Γεννοῦνται χροιάθημα καὶ καταρῶναι
Καί φραζῆ τὰ Θαυτάρια
Σπιτάκια πέτρας
Παὺ πάνω τους
Ἐξῶθεν ἄλλα στίνα.

Ο ΗΛΙΟΣ στή ζωή μας
Πρέπει νά γίνει τσεκούρι
Πού νά πάλλεται από γαλήνη
Ἡ σκέψη σου κρυστάλλινη
Σάν τό νεράκι πού
Ἀναβλύζει ἀπ' τήν πηγή.
Στό ἐσωτερικό σου
Δομῆς τό τέλειο
Δομῆς τήν πηγή.
Ἡ σωπὴ σου γόνιμη
Εἶναι μιά κελαριστή
Σιωπηλή ἑμιλία.
Ἐνώσεις μί τό τέλειο
Καθώς ὁ καταρράκτης
Ἀπεικονίζει τίς κινήσεις σου.
Οἱ ἀνάγκες σου
Ἀνάγκες τοῦ ἀγέννητου.
Γέννημα εἶσαι
Τῆς ἀσκητικότητας.

Οἱ φωνές τῶν νεραϊδῶν
 Πίστη πού ἀντανακλᾷ
 Σπάζοντας τζάμια
 Χοροπηδητά ὑψίσκινα
 Χτυπήματα σέ οὐράνια κρυστάλλα
 Ὅργιές κορμοῦ αὐτονομίας
 Ἦχος τοῦ μανταριοῦ
 Οἱ ἠλεκτρικοί καλόγεροι
 Δημιουργοῦν
 Γραμμές καμπάνας
 Οἱ ντοῦρες προσευχῆς
 Ἦχοῦν σάν τὰ τρανταχτά χέχουνα
 Ὁρισμένον θεῖον τριζοβολάκερδου
 Ψηλές καμπάνες
 Ἀναταράζουν τό γαλάζιο γρασιδί
 Οἱ ψηφιακοί παράδεισοι
 Εἶναι ἡ βία τοῦ μέλλοντος
 Ὅταν προσεύχεσαι δέν προχωρεῖς κουτσά
 Οἱ τεχνικές τῶν ἀγγέλων
 Τά πλῆκτρα θρέιστην
 Βία ἀρμονίας
 Ἐκδίκηση τοῦ χαμένου κόσμου τοῦ φωτός.

Καί τά χαμομηλάκια σου χαμογελοῦν

Ξαπλωμένος σ' ἓνα λειβάδι χαμομήλια
Οἱ τύφεις γιά τά σαλιγκάρια
Δέν χωρᾶνε
Γιατί εἶσαι κάτι ἄλλο ἀπό
Ἕνα ἀναίσθητο κτῆνος.
Δέν τά φαγες
Καί τά χαμομηλάκια
Σου χαμογελοῦν.

Γαϊθούρι μου θάλας φωτιά στο σπίτι

Στόν κόσμο τῶ φωτός
Δέν ὑπάρχουν καυγάδες.
Ἔχουμε πίστι στόν κόσμο
Τῆς σκοτεινῆς φωτιάς.
Καί μόνη μας ἐλπίδα
Τά δάκρυά μας
Νά συγκινήσουν
Τά ἀγγελάκια
Ποῦ θά ἔρθουν
Μέ τίς καρπίνες τους
Νά μᾶς πάρουν μακριά.
Καί τότε θά ἔρθει ἕνα γαϊθούρι
Ποῦ αὐτό τό γαϊθούρι θά εἶναι
Τό ὄρασημα.
Καί μάς τό θεῖς θά πείει
Γαϊθούρι μου θάλας
Φωτιά στο σπίτι.

*Ελαρχοὶ ἄγγελοι

Κρυστάλλινη σκέψη
Καθαρή
Ἡ ἀντικειμενικότητα
Ἐπιτρεάξει
Μέ κάθε μέσο καί ὅλα
Πέραν τῆς ἐπιείκειας
Καί τῆς τιμωρίας
Πέραν τῆς καλοσύνης
Καί τῆς σκληρότητας
Ὅλοι ὅπως οἱ ἄγγελοι
Πολεμήστε
Ὅλοι ὅπως οἱ ἄγγελοι
Πολεμήστε
Ὅλοι ὅπως οἱ ἄγγελοι
Πολεμήστε
Φῶς τοῦ Ἑβρου
Ἔσοι ἀβυσσώπηγο
Ἐκεῖ πού εἶναι νά φωτίσεις
Φώτισε
Ἐκεῖ πού εἶναι νά κάψεις
Κάψε.

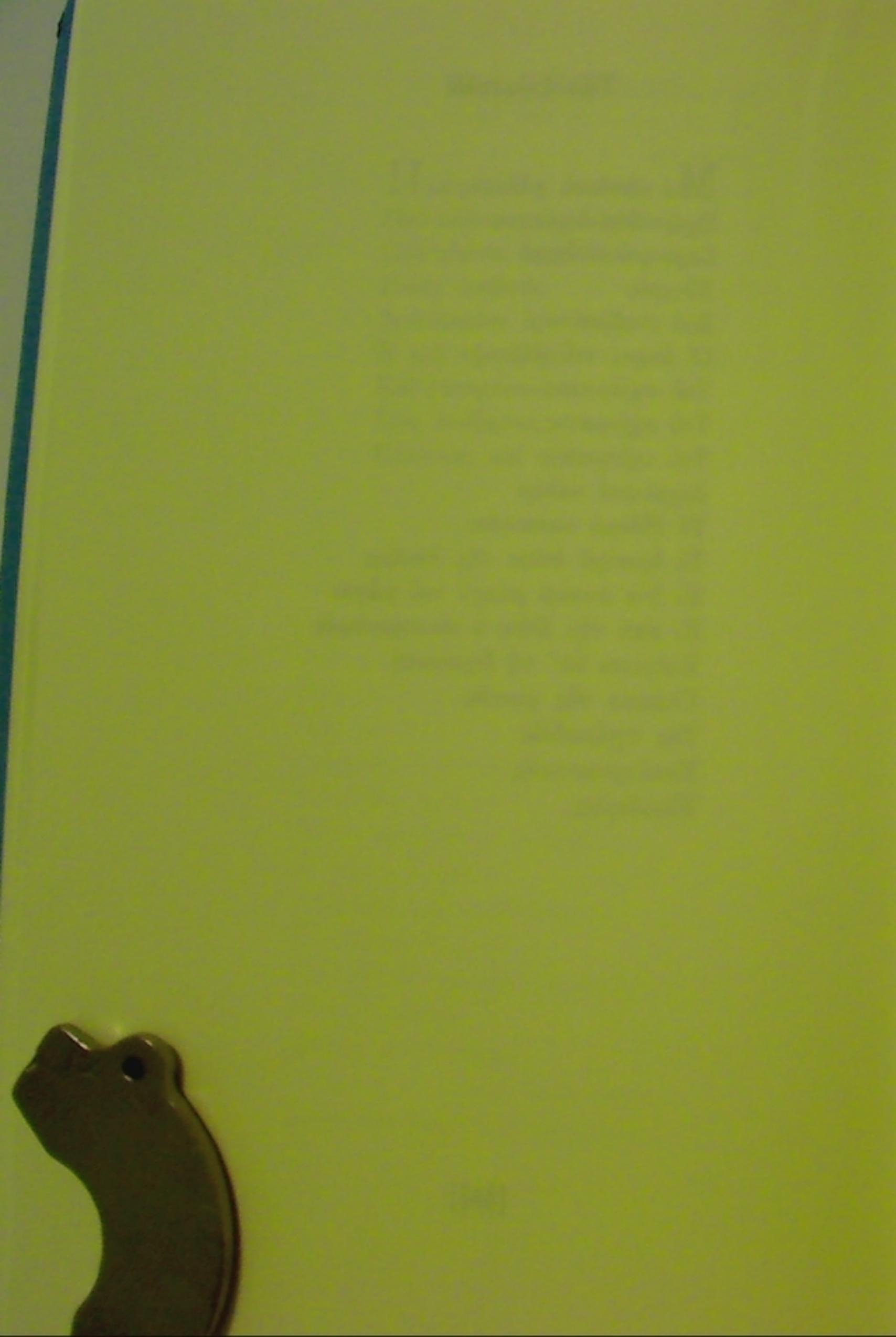
Ἄγρια χαμομήλια
Συστάδα θρόισε
Ἄγρια ζωή
Καθώς ξαπλωμένο
Τὰ χαμομήλια
Σὲ ζώνουν
Τὸ ἀρωματίζεις
Πνοὴ ἀθανασίας
Οἱ καρπανοῦλοι
Τῶν στοιχειωδῶν
Ἠχοῦν εἰς κίτρους
Καρφές
Τὰ ζωτικά
Μέ τὰ μπακαλάκια
Στὰ χέρια
Βγάζουν χροιάματα
Καὶ ἀπλώνουν
Οὐράνιους κύκλους
Σπασμένοι ἀριθμοὶ
Φόβος καὶ ἀδέξιες κινήσεις
Ὁ ἐχθρὸς ἀνάμεσα
Διάβρωση καὶ περιπλάνηση
Κινοῦμενος ἀπὸ κεῖ
Ποῦ δὲν τό περιμένει κινεῖς
Τὸ ὑγρὸ φρένον
Συγκρατεῖ τίς αἴρες
Πάνω σὲ μεταλλικὰ ἀντικείμενα
Χαμομήλι ἀλάτι ἀπὸ μπακαλιάρου

Καί τσόφλια από αὐγό
Μαζί μέ κομμάτια από παντζάρι.
Καλαμάρια
Σπασμένοι ἀριθμοί — ὁ τρόμος τοῦ ἐχθροῦ
Ἡ ἐκδίκηση τῶν νεκρῶν πολεμιστῶν
Πάντα εἶμαστε ἐνάντια στίς ναζιστικές θυσίες.
Σπασμένοι ἀριθμοί
Τό ἀθάνατο αἰθερικó
Εἶναι πραγματικότητα.

Πνοές καλές

Πνοές καλές, άνοδικές
Πού αιώνα πολεμοῦν
Πού αιώνα αγαποῦν
Πνοές άνοδικές
Λυσσασμένα άρνοῦνται
Ἡ μία τήν ἄλλη
Καί ανταμῶνουνται
Τούς ανήξερους
Κάνοντας καί πάλι.

Μέ κόκκινες κάλτσες
Σχιζοειδῆς ὁ μίσχος
Ξεφυτρώνει ἄγρια
Χλωρὸς
Δυὸ σπεῖρες
Οἱ ἄκρες τοῦ μήκους
Τοῦ σχίσματος
Τοῦ σχίσματος
Τοῦ σχίσματος
Διχαλωτὸ καλίγι
Τὸ ἔβδομο κατοικίαι
Τὸ ἔρυσσιν ἄνθος τῆς ἀνοιξῆς
Κι ἓνα σκουφί μακρὸ τοῦ μάγου
Κι ἀπὸ τὴν ἄλλη ὁ οἰκουμενισμός
Καίγεται ἀπ' τὴ διχαλωτῆ
Γλάσσα τῆς φωτιᾶς
Τῆς σχιζοειδοῦς
Ἐκκλησιαστικῆς
Ἐπιθερίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὸ σάλπισμα τῆς λύσσης

Παρανεταμένη παυσαθεύρα σῶμα ἐπὶ κουρέλι μετάλλινον	9
Ἔσαι ἄγγελοι	10
Παραμένα κάρβουνα	11
Καὶ τὰ ἴσαι σὺ καὶ ζωντανή	12
Ὁ φασιμὸς μιλῶνι σὺ σαμπουάν	13
Ἐλάτω κάθε μέρα	14
Μὴ σὺ χαμηλάκι	15
Ἡ ἀλάουσία τῆς Πανταίου αἰῶνα	16
Σὺ ἔρμιο τοῦ χέου	17
Ἐκλάουσηται τάση σὺν αἰγυρή τοῦ ἔρμου	18
Μὴ μὴ λαβὴ σὺν χέμ	19
Ἔουασι εἰρήνη	20
Θάουσι σὺν κήουσι καλακόντζαρος	21
Ὁ κήουσι παπαρούνη	22
Σὺν σὺ	23
Σὺν τοῦ Οὐάμου	24
Τρίμη ἔρμιο	25
Τὸ ἄουσι (Ἄουσι τοῦ Βουά)	26
Παρὶ τοῦ σὺν ἀκούγονται σὺ φθόγγα	27
Σὺν ἡ φάου	28
Μαίρη ἔουασι	29
Ἀουήουσι ἀύγουσι	30
Κήου	31
Ἡ φουή τοῦ λαγουάου	32
Ὁ ἔουσι σὺν ζωή μου	33
Κουάου	34
Καὶ τὰ χαμηλάκι σὺν χαμηλάου	35
Γουάου μου ἔουασι φωτιά σὺν σίπ	36
Ἔουασι ἄγγελοι	37
Ἡ λύση τοῦ χαμηλάου	38
Πουή καλέ	40
Τῶν ζουάου	41

ΠΡΩΤΕΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Τά ποιήματα «Παραπεταμένη παντοβάρα σάμα έπί κούφλι μετάλ-
λου...», «Ένταση εφήςης» [σέ πρώτη μορφή], «Φρέσκος πόν πρέσκως
καλοκάντζαρος...» δημοσιεύτηκαν στέ παρ. *Πλακάτων*, αρ. 38, Δεκέμβριος
2004, σελ. 238.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ ΤΟ ΣΑΛΠΙ
ΣΜΑ ΤΗΣ ΛΥΣΣΑΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΗ ΚΑ
ΝΕΛΛΗ ΜΕΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΕΞΩΦΥΛ
ΛΟΥ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΤΙΑΝ ΚΑΙ ΚΟΣ
ΜΗΜΑΤΗΣ ΣΕΛΙΔΑΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΥ Ζ
ΟΥ ΓΡΑΦΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΓΕΡΟΥΣ ΤΟΙ
ΧΕΙΟΘΕΤΗΘΗΚΕ ΚΑΙ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙ
ΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΑΛΑΖΙΟ ΠΛΑΝΗ
ΤΗ ΤΤ ΠΩΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΚΤΥΠΩ
ΤΙΚΗ ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΗΘ
ΗΚΕ ΣΕΧΙΑΙΑ ΑΝΤΙΤΤ ΠΑ ΑΠΟ ΤΟΝ
ΜΑΝΩΑΝ ΑΓΡΑΚΗ ΤΟΝ ΔΕΚΕΜΒΡ
ΙΟΥ ΤΟΥ ΔΕΥΟΧΙΑΙΑ ΔΕ ΣΠΕΝΤΕ ΓΙΑ Δ
ΟΥ ΑΡΙΑΣ ΜΟΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΚΑΙ
ΜΕΣΗ ΜΕΛΕΤΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ
ΠΑΛΝΟΔΙΟΝ

ΦΥΛΛΟ 44

ΤΑ ΔΕΥΟΤΕΧΝΙΚΑ ΦΥΛΛΑ
ΣΥΝΟΔΕΥΟΥΝ ΤΑ ΤΕΥΧΗ
ΤΟΥ ΠΑΛΝΟΔΙΟΥ
ΚΑΙ ΣΤΕΛΝΟΝΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Περιοδικό ΠΑΛΝΟΔΙΟΝ, αρ. 39, Δεκέμβριος 2005